

NÉZD A PIROS MÁKOT S REMEGJ

(O sieh den roten Mohn, erschrick)

Hogy tiéd s mégsem a tiéd
s hogy továbbmegy és keresed:
jött és ment s csak vendéged épp.

De honnan jött? s véget hol ér?
És hova ment? Most messziről
hegyek mögül szól — Mit beszél?

Megvénült. S mégsem mondta még
ki teljesen —
És a papnő tán tudta rég,

míg párás éjben, ködben állt?
S tudta a halálraitét?
Vagy harcban Achilles talán?

S ha elborított lóhere,
míg dús kéve hívott odább,
te keményen őrizted-e?

S helyálltál érte asszonyok
közeliében is? s ha kiült
haldokló arcra, akkor, ott,

hogy a háború véget ért?
Vagy ujjongtál győzelmedért,
ha minden bajnak vége volt?

S nem változtatott meg soha,
csak elvonult és úgy hagyott,
mint addig voltál: ostoba

állatként? Bamba volt szemed?
Most csetlesz-botlasz árnyakon:
Nézd a piros mákot s remegj,

hogy megfogtad, tied marad
s te te leszel —
Már nem idegen, nem hagy el

ritka vendéged: önmagad.

WALTER HÖLLERER német költő és irodalomtörténész 1922-ben született Salzbach-Rosenbergben. Az egyetemen filozófiai és germanisztikai tanulmányokat folytatott. A filozófia doktora. Hans Benderrel együtt Höllerer alapította az Akzente (Hangsúlyok) című müncheni irodalmi folyóiratot. Jelenleg Frankfurt am Mainben él. A berlini műszaki egyetem irodalomtörténeti tanszékének vezetője. Ezúttal közölt versét Der andere Gast (A másik vendég, — Carl Hanser Verlag, München 1952) c. verskötetéből vettük.

ROLF HAUFS

ERDEI DAL

(Waldlied)

Az erdő strichel itt
Fekete szégyent ölt az ég
Többet ki ad?
Bordó kanapét vén laza rugókkal
púposra vetett hóágyat a lejtőn
szerelmi zászlóként egy mocskos inget

Piros lámpás lóg a le- s felhez
göndör fenyő közt kisülés
halálrúmpákon szürke felleg
viharra gyűl a szél

ROLF HAUFS német költő 1935-ben született, Düsseldorfban. Jelenleg Berlinben él. Szabad foglalkozású író. Lapunk e számában közölt versét Klaus Wagenbach: Das Atelier (Fischer Bücherei, Frankfurt am Main 1963) c. antológiájából vettük.

HAJNAL GÁBOR fordításai